

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2014, č. j. 62 A 32/2014 - 13, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 8. 2014, č. j. 62 A 54/2014 - 11,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přerušlení řízení **s e z a m í t á .**
- II. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včasnou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti usnesení téhož krajského soudu ze dne 5. 6. 2014, č. j. 62 A 32/2014 - 13.

[2] Stěžovatel spolu s podáním kasační stížnosti nezapltil soudní poplatek a rovněž nedoložil splnění podmínky zastoupení advokátem podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 1. 10. 2014, č. j. 2 As 162/2014 - 21, stěžovatele vyzval ke splnění poplatkové povinnosti a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu. Zároveň ho vyzval k prokázání zastoupení pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel přípisem ze dne 15. 10. 2014 požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Zdejší soud usnesením ze dne 29. 10. 2014, č. j. 2 As 162/2014 - 42, těmto žádostem nevyhověl, neboť kasační stížnost posoudil jako očividně neúspěšnou a z procesního postupu stěžovatele vyvodil, že stěžovateli jde zejména o generování dalších a dalších soudních rozhodnutí, o zatěžování státní správy, bezobsažné souzení se pro souzení. Citovaným usnesením ze dne 29. 10. 2014 zdejší soud stěžovatele opětovně vyzval ke splnění poplatkové povinnosti a prokázání zastoupení pro řízení o kasační stížnosti, a to ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení.

[3] Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 11. 11. 2014, jak vyplývá z doručenky založené ve spise. Stěžovatel reagoval přípisem ze dne 18. 11. 2014, ve kterém žádal o přerušlení řízení z důvodu, že proti citovanému usnesení zdejšího soudu ze dne 29. 10. 2014 podal žalobu ke krajskému soudu.

[4] Nejvyšší správní soud neshledal, že by skutečnosti uváděné stěžovatelem představovaly důvod pro přerušení řízení ve smyslu ust. § 48 odst. 1 a 2 s. ř. s. Nejedná se ani o případ, kdy předseda senátu může řízení přerušit dle § 48 odst. 3 s. ř. s. Podání žaloby proti usnesení Nejvyššího správního soudu není ostatně ani přípustné, o čemž byl stěžovatel řádně poučen. Jeho návrh tudíž opět nese rysy obstrukční povahy a pouze potvrzuje výše uvedené závěry, ke kterým zdejší soud dospěl při posuzování důvodů pro osvobození stěžovatele od soudních poplatků. O návrhu proto soud rozhodl tak, že jej zamítl.

[5] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti uplynula dne 18. 11. 2014, stěžovatel však v této lhůtě ani později do dne vydání tohoto usnesení soudní poplatek nezaplatil.

[6] Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[7] Vzhledem k tomu, že stěžovatel neuplatnil žádné nové skutečnosti, jež by zavdaly příčinu k vydání nového rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků, nemohl zdejší soud ani vyhovět stěžovatelově opakované žádosti o přidělení advokáta, neboť podle § 35 odst. 8 s. ř. s. lze ustanovit zástupce jen tehdy, pokud jsou u stěžovatele splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Za této situace je však již nerozhodné, že stěžovatel rovněž nedostál povinnosti předložit soudu ve stanovené lhůtě plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti.

[8] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. listopadu 2014

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu